

IDATZI ZURE IPUINA ...

Kalean nabilen, ikastolatik oso nekatuta nyoan etxera.
Bat batean agi oso gogorrak emar zidan, kaurpegiak, Nik
Begiak itxi eta itxaron nuen. Begiak ireki nituen eta
dena oso pobre zegoen, ia etxeik gabe, nik galdetu nion
nire buruari, non nago? Herri guztian zekar ibili nintzen. Bat batean
nire etxea ikusi nuen timbrea ukitu eta familia batek¹
ireki zidan, ni negarrez jari nintzen beraien kaurpegiak, nire
ama ez zegoelako, Familiak hartu zidan eta zer gatik negarrez
ezan zidatez eta ni dena kontatu nien. Diduan galdetu nien aber
zer utetan gauden, Etab. Eran zidaten 1960. urtean, orduan konturatu nintzen
denboran bidaitu egin zuela bertik kaurpegiak, familia horrekin bizitza~~naiz~~ naiz,
askoz hobeto pasatzen dut.

